

مرگ بر طالبان، چه در کابل چه تهران!

حمید تقوائی

”مرگ بر طالبان، چه در کابل چه تهران“. این شعار مردم ایران دوباره به خیابان می آید. هم اکنون با بازگشت هیولای طالبان، شعار ”امارت اسلامی نمیخوایم، نمیخوایم“ در خیابانهای تهران سر داده شده است. این مکمل شعار جمهوری اسلامی نمی خواهیم مردم است. این حلقه اتحاد مردم ایران و افغانستان است علیه نیروها و دولت‌های هار اسلامی در ایران و در افغانستان و در کل منطقه.

دولت آمریکا و متحدینش طالبان را دو بار آفریدند. یک بار در اواخر دهه هفتاد علیه نفوذ شوروی و بار دوم امروز علیه مردم متمدن دنیا. بعد از به گل نشستن ماشین نظامی آمریکا در خاورمیانه و شکست استراتژی هژمونی طلبی

میلیتاریستی که از زمان بوش پدر در دستور هیات حاکمه آن کشور قرار گرفته بود، دوره یکه تازیهای پسا جنگ سردی غرب با دعوت اوباما از نیروهای اسلامی به "مشتها را باز کنید تا با هم دست بدهیم" و دکترین "رهبری از صندلی عقب" به آخر رسید، و از همان زمان تلاش کردند طالبان را دوباره به صحنه برگردانند. رهبران و فعالینش را از زندان آزاد کردند، در دوحه برایش دفتر سیاسی سر هم کردند، و وارد مذاکره بر سر تشکیل "دولت انتقالی" شدند! ظاهرا طالبان مشت ها را باز کرده بود. قبول کرده بود به نیروهای آمریکا و متحدینش کاری نداشته باشد و بنابراین هر بلائی به سر مردم افغانستان می آورد مشمول تعریف رسمی دول غربی از یک نیروی تروریست

نمیشد!

امروز سیاستمداران آمریکا و دیگر دولتهای غربی از سرعت پیشرفت طالبان و فروپاشی دولت باسمة ای اشرف غنی و ارتشی که در افغانستان سرهم کرده بودند اظهار تعجب میکنند. اما این تنها یک ژست دیپلماتیک تهوع آور است. مثل روز روشن بود که طالبان شریک شدن در قدرت را نمی پذیرد و به چیزی کمتر از امارات اسلامی رضایت نخواهد داد. این را آمریکا و متحدینش نیز بخوبی میدانستند و اصلاً هدفشان چیزی جز این نبود. در همان جریان مذاکرات کذائی، طالبان بمبگذاری در دانشگاهها و مدارس دخترانه را آغاز کرده بود و حتی در مذاکرات هم صریحا اعلام کرده بود

که دولت افغانستان را برسمیت نمی شناسد و خواهان امارت اسلامی در انطباق کامل با قوانین اسلامی است.

اما چرا آمریکا و دولتهای غربی پس از بیست سال حضور نظامی در افغانستان و صرف میلیاردها دلار دوباره به طالبان روی آوردند؟ به این سؤال در دو سطح سیاسی - تاکتیکی و دکترین - استراتژیکی میتوان پاسخ داد که البته رابطه مستقیمی نیز با یکدیگر دارند.

از نظر سیاسی دول غربی و در راس آنها آمریکا هدف معماری یک دولت قدرتمند و باثبات طرفدار غرب در افغانستان را دنبال میکنند. و وقتی به این نتیجه رسیدند که دولتهائی

نظیر دولت پوشالی حامد کرزای و اشرف غنی نمیتوانند این نقش را ایفا کنند دوباره به طالبان پروبال دادند. این هدفی بود که از همان ابتدا در دوره حضور نظامی شوروی در افغانستان دنبال میکردند و امروز دوباره به همان سیاست باز گشته اند. آنچه استثنا بود حمله به افغانستان در دوره بوش پسر بود. بدنبال حمله به برجهای دو قلو در نیویورک میخواستند به دنیا ضرب شصت نشان بدهند و قرعه فال به نام افغانستان (و بدنبال آن عراق) خورد. این دوره استثنائی مدتهاست به پایان رسیده است. به جلوراندن مجدد طالبان در واقع امتداد سیاست قبلی است. در این دوره البته رقابت با بلوک روسیه - چین نیز به معادلات منطقه ای افزودن شده است. بلوک

امریکا امیدوار است با توجه به نزدیکی طالبان به عربستان و پاکستان و خصومت سنتی آن با شوروی سابق سدی نیز در برابر نفوذ بلوک روسیه - چین ایجاد کند.

از نظر استراتژیک و دکترین و فلسفه سیاسی بازگرداندن طالبان نمونه عملکرد سیاسی پست مدرنیسم ، عقب نشینی از جامعه مدنی و استراتژی تشکیل دولتهای موزائیکی است. لویا جرگه و دولت پوشالی کرزای و اشرف غنی بر مبنای همان منطق و فلسفه سیاسی سرهم بندی شده بود که امارات اسلامی طالبان. و دقیقا به همین دلیل این دولتها هیچ پایگاهی در میان مردم افغانستان نداشتند.

امروز از دولتمردان آمریکائی و اروپائی تا واشنگتن پست و بی بی سی از اشتباه غرب در دست کم گرفتن فرهنگ مردم افغانستان و تلاش برای تحمیل دموکراسی نوع غربی اظهار تاسف میکنند. میگویند طالبان با فرهنگ مردم افغانستان خوانائی بیشتری دارد! این ادعای تهوع آوری است. فاجعه انسانی که با آوارگی میلیونی مردم در هراس از سلطه طالبان شکل گرفته است و فریادهای اعتراض فعالین جنبش دفاع از حقوق زنان در افغانستان و در خارج افغانستان علیه این سیاست جنایتکارانه، عمق رذالت این مدعیان را آشکار میکند.

طالبان، مانند اسلام نوع خمینی در ایران، حاصل فرهنگ سیاسی مردم نیست، حاصل

سیاست دول غربی در مقابل "خطر" چپ است. طالبان را پنتاگون سر هم کرد و خمینی را هم کنفرانس سران کشورهای غربی در گوادولوپ به جلو راند و زیر نور افکن قرار داد. این نه به "صدور دموکراسی"، حال با هر معنی این کلمه، ربطی دارد و نه اساساً هیچ زمان نگرانی و دغدغه دولتهای غربی تامین آزادی های سیاسی و مدنی، حتی با هر تعریف الکن و مینیمالیستی ای از این مقولات، بوده است. همانطور که یورش نظامی به عراق و افغانستان ربطی به "صدور دموکراسی" نداشت.

طالبان و جمهوری اسلامی و دیگر دول و نیروهای متعلق به جنبش اسلام سیاسی نه از فرهنگ مردم منطقه نشات گرفته اند و نه از

فرهنگ مردم متمدن در غرب و در کل جهان. اسلام سیاسی زاده بن بست ایدئولوژیک - سیاسی دول غربی و کل یک درصدهای حاکم بر دنیاست؛ حاصل گنبدی سرمایه داری عصر ما است. این نه دموکراسی نوع انقلاب کبیر فرانسه، بلکه "دموکراسی" پست مدرنیستی، فلسفه سیاسی امثال ریگان و تاچر و فریدمن و ترامپ است که بر دنیا حکم میراند. مردم افغانستان، مثل نود و نه درصدهای همه جهان، یک زندگی مدرن و انسانی و مرفه و متمدنانه میخواهند؛ و تجربه افغانستان یک بار دیگر نشان میدهد که یک درصدهای سرمایه دار و دولتهای سرمایه داری در همه دنیا، از آمریکا و اروپای واحد گرفته تا روسیه و چین و جمهوری اسلامی و عربستان و ترکیه، در صف

مقابل توده مردم دنیا قرار گرفته اند.

دولت آمریکا و متحدین اش دوباره طالبان را عَلم کرده اند اما شرایط دنیا، شرایط دهه هشتاد نیست. هیلاری کلینتون در کتاب گزینه های سخت با افتخار مینویسد ما طالبان را علیه نفوذ شوروی معماری کردیم و در این سیاست موفق بودیم. این بار موفقیتی در کار نخواهد بود. توده مردم افغانستان و مردم آزادیخواه سراسر دنیا بلوک شوروی نیستند که فرو پاشند. دنیا یک بار هیولای طالبان را تجربه کرده است و نتیجه سیاستهای میلیتاریستی دولت آمریکا، "صدور دمکراسی" و سرهم بندی حکومتهای موزائیکی در عراق و سوریه و افغانستان را هم دیده است. اکنون در عراق

حدود سه سال است که جنبش عظیمی علیه حکومت قومی مذهبی و نیروهای سرسپرده جمهوری اسلامی در آن کشور در جریان است، جنبشی توده ای با شعار نه قومی نه مذهبی حکومت سکولار. جامعه ایران هم در آستانه یک انقلاب عظیم علیه ستون فقرات و سرمار اسلام سیاسی قرار دارد.

این بار جهان متمدن بسیار آماده تر و تعرضی تر از هر زمان به دفاع از مردم افغانستان برخواهد خاست. حزب ما با تمام توان به این نبرد می پیوندد و در جهت تقویت و گسترش آن از هیچ کوششی فروگذار نمیکند.

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام